

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ
Βουλευτής Περιφέρειας Αττικής – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς την Υπουργό Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κα Άννα Διαμαντοπούλου

Θέμα: Σε αναβρασμό οι Δήμοι και η εκπαιδευτική κοινότητα ενόψει συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων

Σε αναβρασμό βρίσκονται μαθητές, εκπαιδευτικοί και γονείς σε πολλές περιοχές της Περιφέρειας Αττικής, ενόψει των συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων, που βρίσκονται εντός των κριτηρίων που θέτει εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας και είναι υποψήφια προς κατάργηση ή συγχώνευση.

Σε όλους τους Δήμους της Περιφέρειας Αττικής τα τελευταία χρόνια, παρατηρείται σημαντική αύξηση του πληθυσμού που καθιστά αναγκαιότητα τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και την ανάπτυξη των περιοχών, την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών μονάδων και όχι τη μετακίνηση και τη συγχώνευση.

Η συγκεκριμένη διαδικασία διεξάγεται ερήμην των άμεσα ενδιαφερομένων των τοπικών κοινωνιών (Εκπαιδευτικοί, Σύλλογοι Γονέων, Επιτροπές Παιδείας). Η νέα διοικητική δομή της χώρας σύμφωνα με τον «Καλλικράτη», δίνει τη δυνατότητα, στην παρούσα φάση, να μη ληφθούν υπόψη οι θέσεις των άμεσα εμπλεκόμενων φορέων των τοπικών κοινωνιών.

Χωρίς να αγνοούμε την ανάγκη συζήτησης για διορθωτικές κινήσεις που αφορούν στις ακραίες περιπτώσεις, που τυχόν υπάρχουν, διαφωνούμε με τη λογική της κυβέρνησης, που υπακούει στις επιταγές του ΔΝΤ και θέλει να επιβάλλει το «φθηνό σχολείο».

Οι αποφάσεις του Υπουργείου Παιδείας και της κυβέρνησης στο χώρο της παιδείας έχουν ως κύριο στόχο, τη μείωση του κόστους της δημόσιας εκπαίδευσης χωρίς να παίρνουν υπόψη τους τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών και τα εργασιακά δικαιώματα των εκπαιδευτικών.

Είναι φανερό πως εάν υλοποιηθούν αυτά τα σχέδια, το σχολείο της γειτονιάς θα γίνει παρελθόν. Οι μαθητές θα εξαναγκαστούν σε εξοντωτικές μετακινήσεις, οργανικές θέσεις εκπαιδευτικών θα καταργηθούν και ο αριθμός μαθητών ανά τμήμα θα αυξηθεί για δημοσιονομικούς και μόνο λόγους.

Οι καταργήσεις Σχολείων και τμημάτων, είναι ένα ακραίο μέτρο συρρίκνωσης των μορφωτικών δικαιωμάτων. Θα έχει ως συνέπεια την υποβάθμιση της ποιότητας της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Στις απομακρυσμένες περιοχές η κάθε σχολική μονάδα αποτελεί κύτταρο ζωής και πολιτισμού για την τοπική κοινωνία.

Δεν μπορεί η συγχώνευση σχολείων να είναι η προτεραιότητα σήμερα. Προτεραιότητα θα έπρεπε να είναι ο υπεύθυνος σχεδιασμός για αναβάθμιση ή ίδρυση νέων Σχολικών Μονάδων και όχι η δημιουργία «υδροκέφαλων» Σχολείων. Επίσης, θα έπρεπε να τίθενται ως ζητήματα αιχμής η πολύπλευρη στήριξη των εκπαιδευτικών προκειμένου να ασκήσουν το εκπαιδευτικό τους έργο, η ενίσχυση των μαθητών (π.χ. με προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας, τμήματα ένταξης) και η επίλυση των σοβαρών προβλημάτων υλικοτεχνικής και κτιριακής υποδομής που αντιμετωπίζουν τα σχολικά κτίρια και γενικότερα η αύξηση των δαπανών για την παιδεία και όχι η μείωση στην οποία προχώρησε η κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό που ψήφισε το 2011 (2,75% του ΑΕΠ το χαμηλότερο των τελευταίων 50 ετών).

Η υπεράσπιση του δημόσιου σχολείου και ο αγώνας για να μην κλείσουν τα σχολεία δεν είναι υπόθεση μόνο του εκπαιδευτικού κόσμου. Είναι υπόθεση όλης της κοινωνίας.

Κατόπιν όλων των παραπάνω ερωτάται η κ. Υπουργός:

Με ποιο τρόπο θα υπερασπιστείτε την εύρυθμη λειτουργία των σχολικών μονάδων και της εκπαιδευτικής δραστηριότητας; Ποια μέτρα θα πάρετε προκειμένου να ικανοποιηθούν οι μορφωτικές ανάγκες όλων των μαθητών;

Ο ερωτών Βουλευτής,

Αθήνα, 1-03-11

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ